

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 697/2014
20.08.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Драгише Ђорђевића, Веска Крстајића и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Наташом Бањац, као записничарем, у прекршајном предмету окривљеног Д.Ж., због прекршаја из члана 43. став 1. у вези са чланом 332. став 1. тачка 8. Закона о безбедности саобраћаја на путевима („Службени гласник РС“ бр. 41/09 и 53/10), одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Птз. бр. 236/14 од 07.07.2014. године, поднетом против правноснажне пресуде Прекршајног апелационог суда у Београду 12-Прж-5578/14 од 27.03.2014.године, у седници већа одржаној дана 20.08.2014. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

I УСВАЈА СЕ као основан захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Птз.бр. 236/14 од 07.07.2014.године, па се УКИДА правноснажна пресуда Прекршајног апелационог суда у Београду 12-Прж-5578/14 од 27.03.2014. године, и предмет враћа другостепеном суду на поновно одлучивање.

II ОДЛАЖЕ СЕ извршење правноснажне пресуде Прекршајног суда у Ваљеву, Одељење суда у Лајковцу, II-14-Пр. 8427/12 од 04.02.2014.године.

Образложење

Пресудом Прекршајног суда у Ваљеву, Одељење суда у Лајковцу, II-14-Пр. 8427/12 од 04.02.2014.године, окривљени Д.Ж. оглашен је кривим за прекршај из члана 43. став 1. у вези са чланом 332. став 1. тачка 8. Закона о безбедности саобраћаја на путевима и осуђен на новчану казну у износу од 6.000,00 (шестхиљада) динара коју је дужан платити у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, с тим да ће новчана казна, ако је окривљени не плати у остављеном року, бити замењена казном затвора тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 (хиљаду) динара новчане казне одредити 1 (један) дан затвора. Истом пресудом, окривљеном је изречена заштитна мера забране управљања моторним возилима у трајању од 30

(тридесет) дана и 4 казнена поена, а обавезан је на плаћање паушалних трошкова прекршајног поступка у износу од 1.000,00 (хиљаду) динара, у истом року као и за новчану казну, под претњом принудног извршења.

Прекршајни апелациони суд у Београду, пресудом 12-Прж-5578/14 од 27.03.2014.године, одбио је као неосновану жалбу окривљеног Д.Ж. и пресуду Прекршајног суда у Ваљево, Одељења суда у Лајковцу, П-14-Пр. 8427/12 од 04.02.2014.године потврдио, осим у делу одлуке о заштитној мери која је преиначена, те окривљеном, за прекршај из члана 332. став 1. тачка 8. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, на основу члана 338. став 1. тачка 5. истог Закона и члана 58. став 1. Закона о прекршајима („Службени гласник РС“ бр. 65/2013) изречена заштитна мера забране управљања моторним возилом „В“ категорије у трајању од 30 (тридесет) дана.

Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости Птз.бр. 236/14 од 07.07.2014.године, против пресуде Прекршајног апелационог суда у Београду 12-Прж-5578/14 од 27.03.2014.године због битне повреде одредаба прекршајног поступка, у смислу члана 234. став 2. у вези са чланом 148. став 1. Закона о прекршајима („Службени гласник РС“ бр. 101/05, 116/08 и 111/09), са предлогом да Врховни касациони суд уважи захтев за заштиту законитости као основан и укине наведену пресуду Прекршајног апелационог суда у Београду, те списе предмета врати том суду на поновну одлуку.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоцу окр. Д.Ж., адв. Р.Д. из У., у смислу члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП) и у седници већа, о којој је у смислу члана 286. став 2. Закона о прекршајима („Службени гласник РС“ бр. 65/2013) (у даљем тексту: сада важећи ЗПР) обавестио Републичког јавног тужиоца који седници није присуствовао, размотрио списе овог предмета, са правноснажном пресудом против које је поднет захтев за заштиту законитости, па је по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца је основан.

Основано Републички јавни тужилац у захтеву за заштиту законитости наводи да је у жалбеном поступку повређено право на одбрану окривљеног и учињена битна повреда одредаба прекршајног поступка из члана 234. став 2. у вези са чланом 148. став 1. Закона о прекршајима („Службени гласник РС“ бр. 101/2005, 116/2008, 111/2009) (у даљем тексту: раније важећи ЗПР), према којем се оцењује законитост побијане пресуде, сходно одредби члана 340. став 1. сада важећег ЗПР, који се примењује од 01.03.2014. године, а која битна повреда поступка је предвиђена и чланом 264. став 2. тачка 4) у вези са чланом 161. став 1. сада важећег ЗПР.

Одредбом члана 85. став 4. раније важећег ЗПР, прописано је да окривљени има право да се брани сам или уз стручну помоћ браниоца кога сам изабере. Чланом 148. став 1. истог Закона прописано је да, ако окривљени има браниоца, све одлуке од чијег достављања тече рок за жалбу доставиће се браниоцу, а ако их има више, само једном од њих.

У конкретном случају, у списима предмета налази се поднесак окривљеног предат првостепеном суду дана 05.03.2014.године, којим окривљени обавештава тај суд да је овластио адвоката Р.Д. из У. да га брани у предметном прекршајном поступку, уз који поднесак је приложено и наведено овлашћење за браниоца. Међутим, првостепени суд, иако на описани начин обавештен, у оквиру жалбеног рока окривљеног, да је окривљени ангажовао браниоца, браниоцу окривљеног не доставља првостепену пресуду донету 04.02.2014.године. Наведени пропуст, који приликом разматрања списка пре одлучивања о жалби коју је против првостепене пресуде изјавио окривљени лично, није уочио ни другостепени суд, нити је наложио првостепеном суду да га отклони, имао је за последицу да је браниоцу окривљеног ускраћена могућност да, као овлашћено лице за подношење редовног правног лека против првостепене пресуде прекршајног суда, сходно одредби члана 229. став 3. раније важећег ЗПР (члан 259. став 1. сада важећег ЗПР), поднесе жалбу у корист окривљеног. Тиме је повређено право одбране окр. Д.Ж. у жалбеном поступку, што је утицало на законито и правилно доношење другостепене одлуке и учињена на штету окривљеног битна повреда одредаба прекршајног поступка из члана 234. став 2. у вези са чланом 148. став 1. раније важећег ЗПР, на коју се из наведених разлога основано указује у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца, а која битна повреда је предвиђена и чланом 264. став 2. тачка 4) у вези са чланом 161. став 1. сада важећег ЗПР и тим пре што је чланом 161. став 1. сада важећег ЗПР прописано да, ако окривљени има браниоца, све одлуке од чијег достављања тече рок за жалбу доставиће се само браниоцу, а ако их има више само једном од њих и тиме се достављање окривљеном сматра извршеним.

Из изнетих разлога Врховни касациони суд је усвојио захтев за заштиту законитости као основан и на основу члана 287. став 4. сада важећег ЗПР, одлучио као у ставу I изреке ове пресуде, односно укинуо другостепену пресуду и предмет враћа другостепеном суду на поновно одлучивање, након што се, у смислу примедба изнетих у овој пресуди, отклоне недостаци у погледу достављања првостепене пресуде браниоцу окривљеног.

С обзиром на овако донету одлуку, Врховни касациони суд је истовремено у смислу члана 290. став 5. сада важећег ЗПР, одредио да се одложи извршење правноснажне првостепене пресуде (став II ове пресуде).

Записничар
Наташа Бањац, с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић, с.р.